

Tinta Biz

Oleh **Dr Mohd Yusof Saari**

Kebanyakan ahli ekonomi dan penggubal dasar menjangkakan pelaksanaan Cukai Barangan dan Perkhidmatan (GST) berpotensi untuk memberi tekanan kepada penurunan tingkat harga. Antara beberapa faktor yang menjurus ke arah jangkaan ini adalah pertamanya, sistem percukalan GST mengurangkan kos pengeluaran berbanding dengan amalan sistem percukalan SST (cukai jualan dan perkhidmatan) dan yang keduanya adalah pengenalan kepada Pembekalan Berkad Sifar bagi beberapa keluaran makanan negara.

Hasil kajian Impak GST yang dijalankan oleh pasukan penyelidik daripada Institut Kajian Dasar Pertanian dan Makanan (IKDPM) dan **Universiti Utara Malaysia** turut mendapati pelaksanaan GST berpotensi menurunkan tingkat harga barangan dan perkhidmatan sebanyak 4.4 peratus.

Namun, realitinya yang terjadi pada masa kini adalah tingkat harga barangan dan perkhidmatan terus menunjukkan peningkatan dan bercanggah dengan jangkaan ahli ekonomi dan penggubal

Realiti dan jangkaan GST

■ 3 sebab mengapa harga barang gagal turun meskipun kajian tunjuk sebaliknya

dasar. Indeks Harga Pengguna (IHP) iaitu kayu pengukur kepada peningkatan kos perbelanjaan barangan dan perkhidmatan isi rumah menunjukkan peningkatan yang ketara bagi perbelanjaan ke atas kumpulan makanan dan minuman bukan alkohol.

Di antara Disember 2014 dan Disember 2015, IHP meningkat sebanyak 2.7 peratus di mana 53 peratus daripada peningkatan berkenaan disumbangkan oleh peningkatan dalam kos perbelanjaan ke atas kumpulan makanan dan minuman bukan alkohol.

Mengapakah wujudnya jurang di antara realiti dan jangkaan? Berikut diuraikan secara ringkas beberapa alasan yang membawa kepada kewujudan jurang realiti-jangkaan ini.

Pertama, permodelan

yang dibangunkan untuk menilai impak GST mengandaikan bahawa keseluruhan firma atau pertubuhan perniagaan patuh sepenuhnya kepada sistem GST. Perbezaan dalam kadar pematuan akan mempengaruhi perbezaan di dalam tingkat harga.

Ketika kajian impak GST dijalankan oleh pasukan penyelidik IKDPM dan UUM, sekitar hannya 34 peratus daripada jumlah pertubuhan perniagaan yang berdaftar di bawah sistem GST. Jika kadar pematuan 34 peratus ini diambil kira, kami jangkaan IHP akan menunjukkan peningkatan berbanding penurunan.

Kedua, kejatuhan nilai ringgit menyebabkan kos

import bahan mentah menjadi lebih mahal dan seterusnya mempengaruhi tingkat harga barangan dan perkhidmatan. Ekonomi Malaysia secara keseluruhannya bergantung sebanyak 19 peratus kepada import bahan mentah manakala sektor pemrosesan makanan pula bergantung sebanyak 9 peratus.

Akibat daripada kejatuhan nilai ringgit, sebahagian kos pengeluaran yang menjadi lebih murah kesan daripada GST tidak dapat mengimbangi kesan langsung dan tak langsung akibat daripada peningkatan kos import.

Yang terakhir adalah kesan berganda daripada dasar yang cenderung untuk me-

niken kenaikan harga. Pengenalan upah minimum dan rasionalisasi subsidi petroleum adalah contoh terbaik kepada dasar yang terbukti memberi tekanan kepada kenaikan tingkat harga.

Kajian yang dibuat oleh penulis sendiri mendapati dasar upah minimum berpotensi untuk meningkatkan kos buruh bagi keseluruhan sektor ekonomi iaitu sebanyak 6.4 peratus. Signifikannya hal ini lantas membawa kepada peningkatan tingkat harga sebanyak 1.8 peratus.

Berbanding dengan kadar pertukaran ringgit yang dipengaruhi oleh faktor-faktor luaran, dasar-dasar seperti ini adalah di bawah kawalan pihak penggubal dasar.

Penjelasan di atas merujuk kepada perkara yang sudah pun berlaku. Persoalannya, ada ruangkah untuk rakyat

menikmati penurunan tingkat harga makanan pada masa hadapan? Adakah pembabitan Malaysia di dalam Perjanjian Perkongsi Trans-Pasifik (TPPA) mampu memberi manfaat kepada jumlah pembekalan makanan?

Mungkinkah pembabitan secara aktif oleh syarikat berkepentingan kerajaan (GLC) di dalam sektor pertanian dan pemrosesan makanan diperlukan bagi memastikan bekalan makanan mencukupi dengan harga yang murah? Tuntasnya, persoalan-persoalan seperti ini tidak mudah untuk dijawab dan memerlukan kepada kajian yang lebih mendalam.

Pengarang berkhidmat di Institut Kajian Dasar Pertanian dan Makanan (IKDPM), Universiti Putra Malaysia

FAKTA
 Antara Disember 2014 dan Disember 2015, IHP meningkat 2.7 peratus